

Dimenze našich šašků. Komentář Štěpána Chába

- CZ24 News | 12. dubna 2023

ČESKO: Vláda se mediálně snaží, aby její boj vypadal jako snaha vyhnout se státnímu bankrotu. Probíhá to tím stylem, že se začíná postupně dupat na všechny. Nejdřív celoplošné bombardování inflací, tedy i zvýšeným vybíráním daní, končí to trestáním vybraných skupin lidí.

Příznačnou ukázkou se stala předsedkyně Poslanecké sněmovny, která na tiskové konferenci 23. března vzala štítivě do rukou mobilní telefon Huawei, který tam měl novinář, aby mohl nahrávat její prázdná slova. A řekla: „Huawei? No to snad ne. To není dobré. To nemáte na iPhone?“ Hýkavec za ní, asi její osobní asistent, radostně hýkal do prostoru své smíchem naplněné pohrdání. Nakazil se, chudák.

Další krásný zásek do totému dobývání České republiky udělal v diskusi na CNN Prima News premiérův poradce Štěpán Křeček, tohoto času ekonom a podporovatel polské ekomiky a trhu s potravinami. Ten se bránil tomu, aby se zvedaly plošně daně. Tvrdil, že stát se musí zeštíhlovat. Po největším čtvrtletním záseku do státního rozpočtu v historii republiky by pomalu bylo na čase. Nic tomu nenasvědčuje, ale budiž, ať si krofou o vzdušných zámcích, na ty jsme zvyklí. Ale pak přidal obhajobu zvedání některých daní.

„Umím si představit navýšení daní u těch neřestí, za ty si lidé mohou připlatit. Stejně tak si umím představit zvýšení daně u nemovitostí, protože lidé, kteří vlastní nemovitost, tak se nemají úplně špatně,“ řekl Křeček. Pominu to, že ke kouření a alkoholu, u kterých se zvedání daní obhájí vždycky, přiřadil i bydlení ve vlastním jako neřest. A pokusím se vyvrátit takový nepěkný mýtus, který se nám tu nešťastně usazuje. A tím je tvrzení, že lidé, kteří vlastní nemovitost, na tom nejsou tak úplně špatně.

Vezmu to na vlastním příkladu. Kupuju dům, děkuju za optání, je pěkný, mám ho rád. To jsem takhle jednou vyrazil s dětmi na kolotoče do vedlejší vesnice. Cestou z vlaku jsme potkali opuštěný dům. Na první pohled v něm už řadu let nikdo nebydlel. Nějaká luftáky opuštěná cihlová duše. Jedno dítě sedělo v kočárku, druhé stálo na stupačkách a já, jako volský potah, celý ten bengál táhl na pouť. Před oním domem jsem zastavil, vzhlédl a zařval – ten bude můj. Musí být.

V té době jsme žili v nesmyslně předraženém podnájmu, který nám laskavě propůjčila katolická církev. S trochou lásky k bližnímu, protože jsme půl roku předtím zoufale hledali bydlení a místní farář se ustrnul, na druhou stranu zcela bez lásky, protože byt byl ve staré nezkolaudované škole a naprosto bez vybavení. Tím myslím, že tam nebyla ani kuchyň, umyvadlo nebo záchod. Nic. Jen zapojená elektřina a voda... ve sprše, kde jsme ten půl rok i myli nádoby. Za to chtěl nekřesťanské peníze, křesťan jeden. Stížnosti na lampárnu, není to zkolaudované, neměli jsme tam ani bydlet. Takže by nás úředník vykopl na ulici. Doslova.

Měsíc po tom, co jsem vykřikl – ten bude můj, byl můj. Na osobní hypotéku. To znamená, že jsme se dohodli přímo s majitelem, že mu budeme postupně dům splácet, vše pak podepsali u notáře. Splácíme doposud. Nebyla a není to žádná sranda. Dům byl, a stále částečně je, v trochu rozervaném stavu, abych tak řekl. A část místností je neobyvatelná. Nevadí, času dost, opravíme. Pokračujme dál. V březnu na mě uhodila inflace se vši razancí. Příjmy mám spočítané tak, aby mi vyšly na celý měsíc

a týden před výplatou aby to nebylo... no, jako týden před výplatou. V březnu mi to trochu nevyšlo. Tři dny před výplatou je na účtu 22 korun českých. V pohodě, mám nasyslené zásoby, z kterých vyvářím výstavní hostiny. Ovšem do toho si před kameru sedne ekonom Křeček a oznámí, že ti, co mají dům, se nemají tak úplně špatně.

Má, svým způsobem, pravdu. Nemáme se špatně. Je tu sranda. Letos jsem si zryl část zahrady a bude se pěstovat zelenina, zavařovat nakládačky, nakládat červená řepa (pokud mi něco vyrostे, samozřejmě). Dokud nám k tomu nezačne asistovat Křečkova iluze o tom, že my z domů si žijeme nad poměry. Nežijeme, pane Křečku, i my usopleně jezdíme do Polska podle vašeho doporučení nakupovat potraviny, protože to v té naší macešské České republice neuplatíme. Ale co, to je také na vaše doporučení, křečkovat si v Polsku.

Dobrá, další. Nedaleko nás bydlí ve svém domě stará paní. Bydlí ve svém. Žije si tedy nad poměry? Podle Křečka určitě. Ale já vím, že nežije. Má dům, papírově je bohatá. Realita je ovšem taková, že žije od důchodu k důchodu. Podle Křečka bychom jí měli zvýšit daně natolik, až nejspíš bude chtít prodat svůj od rodičů zděděný dům nějakému vykukovi jako je propolsky zaměřený Křeček a odstěhovat se do paneláku. Paní s deseti kočkami a houfem slepic. Ať baba táhne. Nezáleží na ní.

O kus dál žije v novém domě rodina. Máma, táta, dítě a pes. Dům si postavili nový. Ted' mají co dělat, aby uplatili hypotéku. Žijí si nad poměry? No ano, dovolili si postavit si dům. To je drzost. Do kotce s nimi. Přesto si nežijí nad poměry. Ani trochu. Takových lidí je většina majitelů domů. A to, že mezi nimi jsou i spekulanti, jako bývalý ministr Arenberger se svými několika desítkami domů v Praze a okolo ní? A to je důvod pro to, abychom začali dupat po normálních lidech? Fajn, zvedat daně z nemovitostí, ale těm, kteří mají v držení dvě a více nemovitostí... když už tedy tu nemorální daň z nemovitosti musíme mít. Nemorální, protože je to daň ve smyslu laskavého povolení bydlet ve vlastním domě, jehož nabytí bylo v minulosti řádně zdaněné. Částečně se dalo chápat, když jdou peníze z daní přímo té konkrétní obci, nyní chce stát ústy ministra pro katastrofické scénáře Stanjury část z daně obcím odhryznout a dát je na stíhačky od Američanů.

Jenže na takový argument se dočkáme jen štítlivé reakce, kterou tak krásně předeštl 23. března Pekarová Adamová - to nemáte na iPhone? Ne, mnozí na iPhone fakt nemají. Drtivá většina lidí, kteří si žijí nad poměry ve svém domě, v něm žijí, neregistrují na něm. Nebo začneme společnost rozdělovat na další frontě? Na ty, kteří bydlí ve svém a na ty, kteří žijí v podnájmu? Budeme štvát jedny proti druhým? Budeme ukazovat, že ti z vlastních domů jsou všem přítěží? Že jsou to sobci? Že jsou příčinou změny klimatu? A kdy přijde výstřel z Aurory?

AUTOR: Štěpán Cháb

ZDROJ: krajskelisty.cz